

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Кж 1 - 274/17
16.03.2017. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду у већу састављеном од судија Смиљке Матковић председника већа, Зорана Париповића и Ђурђине Бјелобаба, чланова већа, са записничарем Маријаном Ковачевић, у кривичном предмету **окривљеног АА из ... и др.**, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из чл. 204 ст. 1 тач. 1 и 2 Кривичног законика у вези чл. 33 и 61 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Старој Пазови, браниоца окривљеног АА адвоката Ивана Глигорића из Шапца, те браниоца окривљеног ББ адвоката Милоша Гарића из Старе Пазове изјављеним против пресуде Основног суда у Старој Пазови бр. К-402/15 од 29.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2017. године једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалби Основног јавног тужиоца у Старој Пазови, те бранилаца окривљених АА и ББ, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Старој Пазови бр. К-402/15 од 29.12.2016. године, у делу одлуке о правној квалификацији кривичног дела и кривичној санкцији тако што Апелациони суд у Новом Саду:

- радње окривљених АА, ББ и ВВ за које су ти окривљени наведеном пресудом оглашени кривима и које су описане под тачкама 1 – 19 изреке првостепене пресуде, правно квалификује као једно продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из чл. 204 ст. 1 тач. 1 Кривичног законика у вези чл. 33 и 61 Кривичног законика

- окривљеном АА за продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из чл. 204 ст. 1 тач. 1 у вези чл. 33 и 61 Кривичног законика утврђује казну затвора у трајању од 2 (две) године, а за кривично дело тешка крађа у покушају из чл. 204 ст. 1 тач. 1 Кривичног законика у вези чл. 30 Кривичног законика за које је тај окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом задржава казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која је том окривљеном утврђена првостепеном пресудом, те наведеног окривљеног осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 4 (четири) месеца у коју му се урачунава време за које је био задржан у периоду од 25.07.2006. године до 27.07.2006. године.

- окривљеног ББ због једног продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из чл. 204 ст. 1 тач. 1 Кривичног законика у вези чл. 33 и 61 Кривичног законика осуђује на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам)

месеци у коју му се урачунава време за које је био задржан у периоду од 25.07.2006. године до 27.07.2006. године.

- окривљеног ВВ због једног продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из чл. 204 ст. 1 тач. 1 у вези чл. 33 и чл. 61 Кривичног законика осуђује на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју казну му се урачунава време за које је био задржан у периоду од 25.07. 2006. године до 27.07.2006. године.

Жалбе Основног јавног тужиоца у Старој Пазови, те бранилаца окривљених ББ и АА у преосталом делу **ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосноване, те се пресуда Основног суда у Старој Пазови бр. К - 402/15 од 29.12.2016. године у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови бр. К - 402/15 од 29.12.2016. године окривљени АА, ББ и ВВ оглашени су кривима због једног продуженог кривичног дела тешке крађе у саизвршилаштву из чл. 204 ст. 1 тач. 1 и 2 Кривичног законика у вези чл. 33 и чл. 61 Кривичног законика, а окривљени АА и због кривичног дела тешка крађа у покушају из чл. 204 ст. 1 тач. 1 Кривичног законика у вези чл. 30 Кривичног законика. Окривљеном АА за продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из чл. 204 ст. 1 тач. 1 и 2 Кривичног законика у вези чл. 33 и чл. 61 Кривичног законика утврђена је казна затвора у трајању од 2 године, а за кривично дело тешка крађа у покушају из чл. 204 ст. 1 тач. 1 Кривичног законика у вези чл. 30 Кривичног законика утврђена му је казна затвора у трајању од 1 године, те је овај окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 4 месеца у коју му се урачунава време за које је задржан у периоду од 25.07.2006. године до 27.07.2006. године.

Окривљени ББ осуђен је на казну затвора у трајању од 1 године и 7 месеци у коју му се урачунава време за које је задржан у периоду од 25.07.2006. године до 27.07.2006. године.

Окривљеном ВВ изречена је условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 11 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико у року од 5 година од дана правоснажности пресуде не учини ново кривично дело.

У случају опозивања условне осуде окривљеном ВВ ће се у утврђену казну затвора урачунати време за које је задржан у периоду од 25.07.2006. године до 27.07.2006. године.

На основу чл. 262 ст. 2 ЗКП о трошковима поступка одлучиће се посебним решењем.

На основу чл. 258 ст.4 ЗКП оштећени ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ се са имовинско правним захтевима упућују на парнични поступак.

На основу чл. 423 ст.1 тач. 2 ЗКП окривљени ВВ је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву у покушају из чл. 204 ст. 1 тач.

1 Кривичног законика у вези чл. 30 и чл. 33 Кривичног законика, јер није доказано да је учинио кривично дело за које је оптужен.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили Основни јавни тужилац у Старој Пазови и браниоци окривљених АА и ББ.

Жалба Основног јавног тужиоца у Старој Пазови изјављена је због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији. У жалби је предложено да Апелациони суд у Новом Саду побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење или да исту преиначи и то тако што ће окривљеног ВВ да огласи кривим и за кривично дело тешка крађа у покушају из чл. 204 ст.1 тач. 1 Кривичног законика у вези чл. 30 и 33 Кривичног законика а које кривично дело је наведени окривљени извршио заједно са окривљеним АА, те да окривљенима АА, ББ и ВВ за извршена кривична дела изрекне предложене кривичне санкције од стране ОЈТ Стара Пазова.

Жалба браниоца окривљеног АА изјављена је због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и окривљени АА осуди на блажу затворску казну.

Жалба браниоца окривљеног ББ изјављена је због апсолутно битне повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији. У жалби је предложено да Апелациони суд у Новом Саду жалбу као основану усвоји и укине побијану пресуду, те предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Поводом жалбе Основног јавног тужиоца у Старој Пазови одговор на жалбу изјавио је бранилац окривљеног ВВ, адвокат Милош Стокић из Руме, са предлогом да Апелациони суд у Новом Саду жалбу ОЈТ у Старој Пазови одбије као неосновану и потврди побијану пресуду.

У писменом предлогу Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду бр. КТЖ-329/17 од 07.03.2017. године предложено је да се као основана усвоји жалба Основног јавног тужиоца у Старој Пазови и да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да се иста преиначи тако што ће треће окривљени ВВ бити оглашен кривим и за кривично дело тешка крађа у покушају из чл. 204 ст. 1 тач.1 Кривичног законика у вези чл. 30 и 33 Кривичног законика, те да се окривљенима за наведена кривична дела изрекну предложене кривичне санкције од стране ОЈТ Стара Пазова, а да се жалбе бранилаца окривљених АА и ВВ одбију као неосноване.

Апелациони суд у Новом Саду је у седници већа размотрио целокупне списе кривичног предмета, заједно са побијаном пресудом, жалбе, одговор на жалбу и предлог АЈТ Нови Сад, па је испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у складу са одредбом чл. 451 ст.1 ЗКП као и у складу са одредбом чл. 454 ЗКП, нашао:

Жалбе Основног јавног тужиоца у Старој Пазови, те бранилаца окривљених АА и ВВ су делимично основане.

Као што је напред наведено, жалбом браниоца окривљеног ББ се првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка. С тим у вези, указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 1 тач. 11 ЗКП, што би значило да је изрека првостепене пресуде неразумљива. Међутим, овај суд налази да не стоје овакви жалбени наводи, те да је изрека првостепене пресуде разумљива и да садржи све оно што треба да садржи изрека пресуде у складу са одредбама ЗКП. Надаље, жалбом браниоца окривљеног ББ се оспорава оцена доказа извршених од стране првостепеног суда, уз истицање да не постоје докази да је наведени окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом. С тим у вези, овај суд налази да је првостепени суд за своју одлуку дао јасне, ваљане и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд и на исте упућује. У том смислу, не стоје жалбени наводи браниоца окривљеног о учињеној битној повреди одредаба кривичног поступка, а из којих навода би проистицало да се ради о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП.

Жалбом браниоца окривљеног ББ у суштини се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно оспорава се да је наведени окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом. С тим у вези, овај суд налази да је првостепени суд правилно утврдио да је окривљени ББ извршио кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, односно да је извршио кривично правне радње које су обухваћене продуженим кривичним делом тешка крађа. Овакав закључак проистиче из исказа окривљених АА и ББ, а из којих се јасно може утврдити да је окривљени ББ извршио све кривично правне радње за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, а што је потврђено и исказом сведока ИИ.

У погледу оспоравања врсте и количине ствари које су одузете извршењем кривично правних радњи, овај суд налази да је првостепени суд и те чињенице правилно и потпуно утврдио у својој пресуди. При томе, те чињенице јасно проистичу из исказа оштећених, а који су дати на основу извршених пописа, као и на основу вредности ствари о којима су се оштећени изјаснили, а такође вредност тих ствари проистиче и из налаза и мишљења вештака Гордане Бумбић.

Жалбом браниоца окривљеног ББ указује се на погрешну примену материјалног права у првостепеној пресуди, односно на повреду кривичног закона. С тим у вези, овај суда налази да су основани наводи браниоца наведеног окривљеног о повреди кривичног закона. Наиме, окривљени АА, ББ и ВВ су првостепеном пресудом оглашени кривим због једног продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 и 2 Кривичног законика у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика. С тим у вези, овај суд налази да је погрешно првостепени суд радње окривљених правно квалификовао и по члану 204 став 1 тачка 2 Кривичног законика. Наиме, таква квалификација подразумева извршење дела од стране групе, а у смислу одредбе члана 5 став 2 Кривичног законика, при чему се у чињеничном опису извршених кривично правних радњи од стране наведених окривљених под тачкама 1 до 19 изреке првостепене пресуде нигде не наводи да су исти поступали као група. Стога је овај суд преиначио првостепену пресуду, тако што је окривљене огласио кривим због једног продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика. При томе, иако је бранилац окривљеног АА жалбу изјавио само због одлуке о кривичној санкцији, а бранилац окривљеног ВВ жалбу није изјавио, овај суд је поступајући у складу са одредбом члана 454 ЗКП, поступио као да такве жалбе у том правцу постоје, па је и у

односу на ове окривљене извршено преиначење првостепене пресуде у погледу правне квалификације кривичног дела.

Приликом одлучивања о кривичној санкцији, односно испитујући првостепену пресуду у вези са тим чињеницама, овај суд налази да је првостепени суд правилно окривљеном АА ценио као олакшавајуће околности његову младост у време извршења кривичног дела да је практично признао извршење продуженог кривичног дела тешка крађа, као и да оштећени ЈЈ, КК и ЛЛ нису заинтересовани за кривично гоњење. Окривљеном ББ су правилно као олакшавајуће околности цењене његова младост, чињеница да је практично признао извршење кривичног дела, те да оштећени ЈЈ и ЛЛ нису заинтересовани за кривично гоњење. Окривљеном ВВ су правилно као олакшавајуће околности цењене чињенице да је сада породичан човек, те да оштећени КК и ЛЛ нису заинтересовани за кривично гоњење. Међутим, овај суд налази да је првостепени суд требало да свим окривљенима цени као отежавајућу околности њихову ранију осуђиваност, без обзира што се ради о осудама до којих је дошло након извршења предметних кривичних дела. Ово стога што се ради о околностима које указују на личност учинилаца, односно да су окривљени лица која су склона вршењу кривичних дела, а које околности морају бити цењене као отежавајуће.

Имајући у виду наведене олакшавајуће околности и отежавајућу околност, степен кривице окривљених и тежину извршених кривичних дела овај суд је окривљеном АА за продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика у вези чланова 33 и 61 Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од 2 године а за кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика у вези члана 30 Кривичног законика утврдио наведеном окривљеном казну затвора у трајању од 1 године, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 4 месеца, а окривљеног ББ за кривично дело за које је оглашен кривим осудио је на казну затвора у трајању од 1 године и 7 месеци. Окривљеног ВВ је овај суд осудио на казну затвора у трајању од 2 године. При томе, а у погледу окривљеног ВВ, овај суд налази да није било основа да се наведеном окривљеном изрекне условна осуда, те да је неопходно за постизање сврхе кажњавања да овај окривљени буде осуђен на напред наведену казну затвора. Наиме, окривљени ВВ је раније осуђиван седам пута, а критичном приликом је извршио шеснаест кривично правних радњи, које су обухваћене продуженим кривичним делом тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика у вези чланова 33 и 61 Кривичног законика. Дакле, ради се о лицу које је склоно вршењу кривичних дела, а које је и показало нарочиту упорност у извршењу предметног продуженог кривичног дела тешке крађе. Стога овај суд налази да нема основа за изрицање било какве блаже кривичне санкције окривљеном ВВ од оне која му је изречена овом пресудом. Самим тим су оцењени као основани наводи жалбе Основног јавног тужиоца у Старој Пазови у делу који се односи на одлуку о кривичној санкцији према овом окривљеном, у ком делу је жалба тог тужиоца и усвојена и првостепена пресуда у том погледу преиначена, како је то напред наведено.

Што се тиче окривљених АА и ББ, овај суд налази да је неоснован предлог из жалбе Основног јавног тужиоца у Старој Пазови да исти буду осуђени на строжије кривичне санкције него што је то напред наведено. Ово имајући у виду пре свега чињеницу да су наведени окривљени признали већи број кривично правних радњи за које су оглашени кривима, те да су тиме допринели окончању кривичног поступка. Што се тиче жалби бранилаца наведених окривљених, овај суд налази да нема основа за блаже кажњавање окривљених АА и ББ него што је то напред наведено, имајући у виду да је окривљени АА раније осуђиван седам пута, а окривљени ББ је раније осуђиван

шест пута. Такође, окривљени АА је извршио деветнаест кривично правних радњи које су обухваћене продуженим кривичним делом тешка крађа, а окривљени ББ једанаест таквих радњи. Наведене околности указују на склоност наведених окривљених ка вршењу кривичних дела, као и на показану упорност истих у извршењу продуженог кривичног дела тешка крађа.

По оцени овог суда, напред наведеним казнама биће постигнута сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика.

Што се тиче дела првостепене пресуде којом је окривљени ВВ ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву у покушају из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика у вези чланова 30 и 33 Кривичног законика, а у ком делу се та пресуда добија жалбом ОЈТ Стара Пазова, при чему се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 и 3 ЗКП, на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду кривичног закона, овај суд налази да су ти жалбени наводи неосновани. Пре свега, а у вези жалбених навода Основног јавног тужиоца у Старој Пазови где се указује на исказ сведока ЉЉ, односно да иста није испитана на главном претресу након промене поступајућег судије, евидентно је да је уз сагласност странака прочитан ранији исказ тог сведока, односно да од стране тог тужилаштва није тражено непосредно испитивање наведеног сведока на главном претресу, па у том смислу овај суд налази да тиме није учињена било каква битна повреда одредаба кривичног поступка. Такође, евидентно је да је исказ наведеног сведока такав да иста нема сазнања о извршиоцу или извршиоцима дела, те да би и без тог доказа била донесена иста пресуда, односно и изостанак тог доказа не би био од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

У погледу жалбених навода Основног јавног тужиоца у Старој Пазови, где се указује на исказ сведока ММ овај суд налази да је првостепени суд правилно утврдио да окривљени ВВ није затечен у извршењу тог кривичног дела, што проистиче и из исказа наведеног сведока. Што се тиче чињенице да је окривљени ВВ критичном приликом био удаљен неких 100 метара од места извршења дела и да је разговарао путем мобилног телефона, овај суд налази да те околности не могу бити цењене и тумачене тако да је окривљени ВВ на наведени начин као саизвршилац учествовао у радњи извршења кривичног дела. Окривљени ВВ је за наведене околности дао објашњење у свом исказу, како је то наведено на страни 52 првостепене пресуде, а које објашњење није доведено у сумњу било којим изведеним доказом.

С обзиром на наведено, овај суд налази да је правилно поступио првостепени суд када је окривљеног ВВ ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву у покушају из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика у вези члана 30 и члана 33 Кривичног законика, а опис ког дела је дат на страни 12 првостепене пресуде, с обзиром да није доказано да је тај окривљени учинио то кривично дело.

Са изнетих разлога, а поступајући у складу са одредбама чланова 457 и 459 ЗКП, овај суд је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Маријана Ковачевић, с.р.

Смиљка Матковић, с.р.,

Зто: